

Spindulys

ATKURTAS LAIKRAŠTIS LEIDŽIAMAS
NUO 2018 M. SAUSIO MĖN.
2026 M. SPALIO MĖN. NR. 1 (025)

ŠIAME NUMERYJE:

- 📖 Interviu su ekonomikos ir verslumo mokytoja
- 📖 Naujieji muzikos mokytojai – žvilgsnis iš arčiau
- 📖 Pristatome – Mokinių taryba!
- 📖 Nuo ralio trasų iki mokyklos renginių: Kerniaus fotografijų pasaulis

NAUJA KOMANDA – NAUJAS STARTAS!

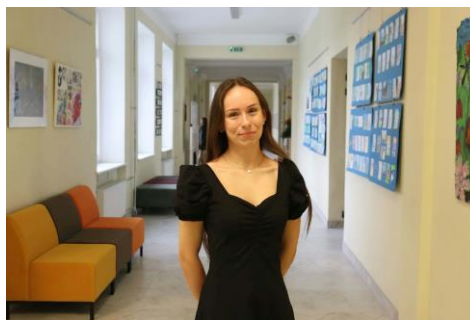
Rugsėjo skambutis vėl sukvietė mus į klases, atversdamas naują, dar kvepiantį švarių popieriumi mokslo metų puslapį. Šis ruduo į mūsų mokyklos bendruomenę atpučia ne tik vėsesnius orus, bet ir gaivius pokyčių vėjus – juk nauji metai neatsiejami nuo naujų tikslų, neatrastų patirčių ir intriguojančių iššūkių. Didžiausias šio sezono turtas – naujos pažintys, o mūsų koridoriuose jau aidai dar negirdėti žingsniai ir balsai. Šįkart mūsų bendruomenę papildė net keturi energija trykstantys pedagogai, pasirodę kartu su mumis nerti į žinių vandenyną. Nuo šiol pamokose mus lydės negirdėti akordai muzikos klasėje, ambicingos lyderystės pamokos ekonomikos pasaulyje bei gilios diskusijos apie gimtojo žodžio grožį ir svarbą lietuvių kalbos ir literatūros pamokose.

Kviečiame iš arčiau susipažinti su naujaisiais mokytojais, sužinoti jų pirmuosius išpūdžius apie mūsų mokyklą ir išgirsti, kokius kūrybinius planus jie paruošė

ateinantiems mėnesiams. Skaitykite išskirtinį interviu ir atraskite, kas šiemet įkvėps mus augti ir tobulėti!

GABIJA RINKEVIČIŪTĖ – lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Elzė Juodaitytė

**Mokytoja
Gabija naujais
mokslo metais
linki ne tik
puikių
pažymių, bet
ir sutarimo**

Šiais metais Jurbarko Antano Giedraus-Giedraičio gimnazijoje pradėjo dirbti mokytoja Gabija Rinkevičiūtė. Mokiniai greitai pamėgo naująją mokytoją, o ir pačiai mokytojai gimnazijos koridoriai, pasirodo, yra gerai žinomi, pasiilgti ir brangūs. Nusprendžiau geriau pažinti mokytoją Gabiją bei ją pakalbinti užduodama klausimus, į kuriuos atsakymai, esu tikra, bus įdomūs visai mūsų gimnazijos bendruomenei.

Jaunų, neseniai studijas baigusių mokytojų trūksta ne tik Jurbarko, bet ir visoje Lietuvoje. Taigi, kodėl mokytoja Gabija nusprendė studijuoti būtent lietuvių filologiją ir tapti mokytoja?

Kaip pavyko sužinoti, mokytojai Gabijai daug įtakos padarė jos lietuvių kalbos mokytojas, ir pabaigusi mokyklą pati nusprendė pasirinkti būtent lietuvių kalbos mokytojo profesiją. „Mano buvęs mokytojas labai skatino mane dirbti su vaikais, juos mokyti gimtosios kalbos“, – pasakoja pašnekovė. Todėl pabaigusi studijas ji nedvejojo ir pasirinko grįžti gyventi į Jurbarką bei dirbti toje pačioje mokykloje, kurią baigė ir ji. Mokytoja Gabija nostalgiskai pasakojo, kad jai labai smagu dėl savo apsisprendimo grįžti į gimtąjį miestą bei mokyti Jurbarko Antano Giedraičio-Giedraus gimnazijos mokinius tokiu būdu tarsi atsidėkojant gimnazijai, kuri ją užaugino, išugdė bei įskiepijo tikrąsias vertybes.

NUKELTA Į 2 PUSLAPĮ

„Džiugu man vaikščioti savo mokyklos koridoriais, – didžiuojasi mokytoja Gabija. – Smagu sutikti čia dirbančius mokytojus. Kai kurie jų, anksčiau mokę ir mane, dabar yra mano kolegos. Jaučiuosi kartu užaugusi ir tas jausmas man labai patinka.“ Pašnekovė pasakoja, kad gimnazijos bendruomenė ją iš karto priėmė labai draugiškai ir jaučiai, čia ji jaučiasi saugi, gerbiama ir vertinama.

Nors mokytojo darbas G. Rinkevičiūtei dovanoja didžiulę laimę, šalyje mokytojų trūkumas yra didžiulis. Pasiteiravus, kodėl, jos manymu, šalyje taip trūksta norinčių dirbti šį kilnų mokytojo darbą, pašnekovė teigė mananti, kad daug ką atgraso nuo šio darbo tai, kad mokytojo darbas yra sunkus ir labai atsakingas. Aišku, yra tokių, pasakoja mokytoja, kurie įsivaizduoja, kad šis darbas nereikalauja didelių pastangų, nes galvoja, jog mokytojas tik veda pamokas, o po pietų kartu su vaikais eina namo. Šis požiūris pasikeičia plačiau susipažinus su mokytojo profesija, todėl ją ne visi įgyja, o ir pabaigę ne visada įsidarbina mokytojais. Mokytoja Gabija teigė, kad neretai mokytojai susiduria ir su tam tikru spaudimu, kurį patiria dėl to, kad vyksta daug pertvarkų, kurias ne visada lengva pristatyti vaikams ir jų tėvams, todėl būna, kad įvyksta nesusikalbėjimų, kurie sekina. „Kadangi esu nauja mokytoja, tai labai daug laiko užtrunka pasiruošti pamokoms, o pats didžiausias iššūkis yra neklusnūs vaikai“, – atvirauja mokytoja Gabija, tuo pačiu metu tarsi paskatindama visus elgtis atsakingai, nes mokytojas taip pat žmogus, kuris tikisi pagarbos ir supratimo iš mokinių, kuriuos nori išmokyti.

Mokytoja papildė, kad šiuo metu ji pratinasi prie naujo gyvenimo ritmo, kuriam įtakos turi ne tik naujos pažintys, nauji iššūkiai, tačiau ir anksčiau nepažintas mokytojo darbo ritmas, kurį lemia pamokų tvarkaraščiai. Ji šiuo metu moko devintokus, kuriems pažintis su gimnazija, joje dirbančiais mokytojais, dar tik prasidėjusi. Mokytoja pasakojo, kad tiek ji, tiek ir devintokai šiuo atžvilgiu yra labai panašūs – mokosi naujų dalykų, su daug kuo susipažįsta, o tuo pačiu metu ir kuria ryšį, kuris bus pagrindinis saitas, jungiantis vaikus ir mokytojus visą laiką, kol mokysis gimnazijoje. „Pamatysite, netrukus suprasite ir patys, kad į devintokus ir vyresnius čia žiūrime ne kaip į vaikus, o kaip į subrendusius jaunos žmones, todėl ir elgtis turite ne vaikiškai“, – priduria mokytoja G. Rinkevičiūtė.

Pasiteiravus, kokių norų turi mokytoja Gabija ir ko siekia mokydama vaikus, ji nedvejodama atsakė, kad jos noras yra išugdyti savo mokiniams meilę kalbai ir literatūrai. „Mes to nepastebime, bet kalba apima visą mūsų gyvenimą nuo pirmų žodžių iki pačių paskutinių, – jautriai pasakoja mokytoja. – Todėl mes turime savo kalbą branginti.“ Dar mokytoja teigė, kad nori, jog jos mokiniai taptų savarankiškesni ir lavintų savo mąstymą. Aišku, kaip ir kitos mokytojos ji nori, kad jos mokiniai gautų gerus pažymius, kad gerai suprastų temas ir gerai išlaikytų lietuvių kalbos egzaminus tolimesnėse klasėse.

Pasiteiravus apie įsimintiniausią įvykį, nutikusį jai pačiai dar besimokant gimnazijoje, mokytoja Gabija trumpam susimąsto ir įsimintiniausią įvykį pristato rimtu,

susimąsčiusiu veidu. Jai, pasirodo, pats įsimintiniausias įvykis buvo paskutinis skambutis, tuomet, kai pati baigė mokyklą. Teigė, jog mena, jog tąkart būta visko: ir juoko, ir ašarų, ir daug įvairiausių palinkėjimų.

O ko mokytoja Gabija norėtų palinkėti savo mokiniams ir gimnazijos bendruomenei? „Savo mokiniams linkiu gerų mokslo metų, kad gerai sektųsi mokytis ir suprasti naujas temas. O visai gimnazijos bendruomenei linkiu pakantumo vienių kitiems, tvirto emocinio ryšio bei sugebėti priimti kiekvieną, nes visi turi teisę kartu mokytis bei mokydamiesi jaustis gerai“, – palinkėjimu mūsų pokalbį baigia naujoji gimnazijos lietuvių kalbos ir literatūros mokytoja G. Rinkevičiūtė.

DAIVA PALUKAITIENĖ – ekonomikos ir verslumo mokytoja

Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelis narė Agnė Valinčiūtė

Kaip sugalvojote pasirinkti būtent ekonomikos pamokas? Kaip nusprendėte būti mokytoja?

Įdomiausia tai, kad baigdama mokyklą jokių būdu neplanavau į ją sugrįžti! Mokytojo darbas tuomet atrodė sunkus ir nedėkingas, todėl net studijas rinkausi taip, kad tik nereikėtų grįžti į mokyklą mokytojauti. Taip mano gyvenime ir atsirado

ekonomika, kurios tuo metu mokyklose dar net nedėstė. Nuvažiavusi į Vilniaus universitetą pamačiau specialybę „Darbo ekonomika ir sociologija“. Tiesą sakant, stojau dėl sociologijos – būtent šis žodis mane tuomet „užkabino“. Tačiau gyvenimas mėgsta planus pakoreguoti. Vėliau baigiau ir pedagogines istorijos studijas, nes pradėjau mokytis istorijos savo gimtojoje mokykloje. O kai mokyklose atsirado ekonomikos pamokos, supratau – štai čia yra mano vieta. Daugiau nei dešimtmetį darbą gimnazijoje derinau su vadybiniu darbu verslo srityje. Tai buvo labai vertinga patirtis, nes galėjau mokiniams pasakoti ne vien tai, kas parašyta vadovėlyje, bet ir kaip ekonomika bei verslas veikia realiaame gyvenime. Galiausiai supratau, kad geriausiai save realizuoju būtent mokydama ekonomikos ir verslumo. Todėl šiandien esu čia – ne tik Šakių, bet ir Jurbarko gimnazijoje.

Ką pati laikote svarbiausiu dalyku, kurį mokiniai turėtų išmokti apie pinigus?

Pirmiausia – būsimos profesijos, verslo ar kitos veiklos nereikėtų rinktis vien dėl pinigų. Galima uždirbti daug, tačiau jeigu kiekvieną rytą nenori eiti į darbą, vargu ar tai galima vadinti sėkme. Antras dalykas – vos pradėjus uždirbti, verta pradėti ir taupyti bei investuoti. Taupymui pinigų reikėtų atidėti ne tada, kai kažkas liks patenkinus visus norus ir poreikius, o dar prieš pradėdant juos leisti. Kitaip tariant, pirmiausia „sumokėti sau“. Kuo anksčiau žmogus išsiugdo šį įprotį, tuo lengviau vėliau kurti savo finansinį saugumą.

NUKELTA Į 3 PUSLAPĮ

Kokia ekonomikos tema Jums pačiai įdomiausia?

Kadangi esu ir ekonomistė, ir istorikė, mane labiausiai „veža“ šių dvejų sričių susitikimas. Mėgstu ekonomiką sieti su istorija ir politika, analizuoti valstybės vaidmenį ekonomikoje, nagrinėti konkrečius sprendimus ir aiškintis, kodėl vieni jų pasiteisina, o kiti – ne. Ekonomika man įdomiausia tada, kai ji išeina iš vadovėlio ir leidžia suprasti, kodėl pasaulyje vyksta tai, kas vyksta. Juk ekonominiai sprendimai nėra vien skaičiai ar grafikai – galiausiai jie visada paliečia žmonių gyvenimą.

Koks Jūsų linksmiausias prisiminimas iš mokyklos laikų? Juk pati taip pat buvote mokinė.

Mokykloje buvau tikra perfekcionistė – sąžiningai atlikdavau visas užduotis ir labai rimtai žiūrėjau į mokslą. Tačiau kartą nusprendžiau solidarizuotis su namų darbų neatlikusiais klases draugais ir pamelavau mokytojai, kad ir aš jų nepadariau. Tą dieną mums buvo labai linksma – gavau pirmą ir, beje, vienintelį dvejetą per vienuolika mokyklos metų. Atrodė, kad atlikome didžiulį „žygdarbį“. Tik istorijos pabaiga ne tokia linksma: mokytoją savo elgesiu užgavome ir kitais metais ji atsisakė mūsų klasę mokyti. Tad šiandien į šį prisiminimą žiūriu jau kitaip – jaunystėje kai kurie dalykai atrodo juokingi, o jų pasekmes supranti tik gerokai vėliau.

Ko palinkėtumėte gimnazijai ir gimnazistams?

Gimnazijai linkėčiau išlikti vieta, į kurią gera ateiti ne tik mokiniams, bet ir mokytojams. Saugoti savo tradicijas, bet kartu nebijoti keistis, ieškoti naujų kelių ir kurti aplinką, kurioje jaunas žmogus gali atrasti tai, ko galbūt dar nė pats nežino apie save. Mokyklos vertę juk kuria ne sienos ir net ne rezultatai – ją kuria žmonės, santykiai ir prisiminimai, kuriuos išsinešame visam gyvenimui. O gimnazistams linkėčiau niekada neplaukti pasroviui. Kelti sau iššūkius, būti smalsiems, ginčytis, klausti „kodėl?“ ir maksimaliai išbandyti visas mokyklos siūlomas galimybes. Dalyvaukite projektuose, konkursuose, keliaukite, savanoriaukite, kurkite verslo idėjas, išbandykite save ten, kur iš pradžių gal net šiek tiek baisu. Mokykla yra viena iš nedaugelio vietų gyvenime, kur galima daug ką išbandyti, suklysti ir už klaidas dar nesumokėti labai brangiai. Ir dar vienas palinkėjimas – neskubėkite kuo greičiau „užaugti“. Vieną dieną suprasite, kad gimnazijos metai buvo ne tarpinė stotelė pakeliui į tikrą gyvenimą. Tai jau buvo tikras gyvenimas.

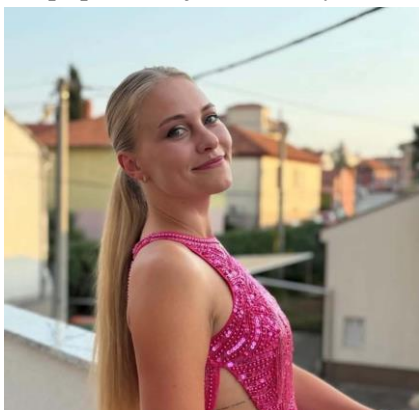
RUGILĖ ANTANAITIENĖ – muzikos mokytoja

Parengė Jaunujų žurnalistų būrelio narė Austėja Grybauskaitė

Kodėl nusprendėte ateiti dirbti į mūsų mokyklą? Norėjosi kažko naujo, todėl buvo puiki galimybė dirbti su gimnazijos mokiniais. Taip pat norėjosi išbandyti save naujoje aplinkoje, įgyti kitokios patirties ir susipažinti su naujais žmonėmis.

Kokia buvo Jūsų mėgstamiausia pamoka, kai pati buvote mokinė?

Mano mėgstamiausia pamoka buvo muzika. Ši pamoka man patiko, nes buvo įdomi, leisdavo

atsipalaiduoti ir pajvairindavo įprastą mokyklos dieną.

Ką labiausiai mėgstate veikti laisvalaikiu? Laisvalaikiu labiausiai mėgstu važinėti dviračiu, leisti laiką su šeima ir dalyvauti įvairiuose renginiuose. Taip pat mėgstu atsipalaiduoti, pailsėti nuo kasdienių darbų ir smagiai praleisti laiką su artimaisiais.

Koks buvo Jūsų pirmasis įspūdis apie mūsų mokyklą? Pirmasis įspūdis apie mokyklą buvo geras. Ji pasirodė didelė, o žmonės – draugiški, suaugę ir atsakingi. Atrodė, kad čia galima ne tik dirbti, bet ir įgyti naujos patirties.

Kokią vieną taisyklę norėtumėte, kad mokiniai visada prisimintų? Norėčiau, kad mokiniai visada šypsotųsi ir sveikintųsi su kitais. Manau, kad net ir paprastas pasisveikinimas ar šypsena gali pagerinti kito žmogaus nuotaiką. Svarbu būti mandagiems, draugiškiems ir nepamiršti mažų, bet reikšmingų dalykų.

Ko Jūs norėtumėte palinkėti mokiniams?

Mokiniam norėčiau palinkėti kantrybės ir niekada neprarasti noro mokytis. Svarbu nebijoti išbandyti naujų dalykų, nepasiduoti susidūrus su sunkumais ir nuolat tobulėti. Taip pat linkiu pasitikėti savimi, siekti savo tikslų ir džiaugtis naujomis galimybėmis.

LAURYNAS ANTANAITIS – muzikos mokytojas

Kodėl nusprendėte ateiti dirbti į mūsų mokyklą?

Nusprendžiau ateiti dirbti į šią mokyklą muzikos mokytoju, nes su žmonos iniciatyva pagalvojome, kad reikia išbandyti kažką naujo ir dirbti nuo ryto.

Kokia buvo Jūsų mėgstamiausia pamoka, kai pats buvote mokinys?

Nelabai atsimenu, bet labiausiai mėgau muzikos pamokas. Tada jos buvo paprastesnės, daugiau dainuodavome ir klausydavomės muzikos, jos skyrėsi nuo dabartinių muzikos pamokų.

Ką labiausiai mėgstate veikti laisvalaikiu? Laisvalaikiu labiausiai mėgstu smagiai praleisti laiką, susitikti su žmonėmis ir užsiimti kažkuo linksmu. Man patinka, kai galiu atsipalaiduoti, pabendrauti su kitais ir išbandyti ką nors naujo ir įdomaus.

Koks buvo Jūsų pirmasis įspūdis apie mūsų mokyklą? Šią mokyklą žinau labai seniai, bet vis nedrįsdavau į ją ateiti, nes ji atrodė tokia didinga ir didelė. Man ji visada kėlė pagarbą, todėl prireikė laiko, kol pasiryžau čia ateiti.

Kokią vieną taisyklę norėtumėte, kad mokiniai visada prisimintų? Viena taisyklė, kurią norėčiau, kad mokiniai prisimintų, jog visi žmonės yra skirtingi, todėl jų nereikėtų skirstyti į patinkančius ir nepatinkančius. Su visais reikėtų elgtis pagarbiai ir supratingai bei prisiminti, kad mes visi esame žmonės.

Ko jūs norėtumėte palinkėti mokiniams? Mokiniam norėčiau palinkėti kantrybės, sėkmės ir gerų emocijų mokykloje. Taip pat linkiu būti draugiškiems vieni su kitais ir nepamiršti, kad nesvarbu, ar esi mokytojas, ar mokinys – visi esame žmonės.

PRISTATOME – MOKINIŲ TARYBĄ!

Mes esame Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos Mokinių taryba – komanda, kuri siekia atstovauti mokinių nuomonei, išklausti jų idėjas bei jas įgyvendinti. Per mokslo metus Mokinių taryba organizuoja įvairius renginius: Mokytojų dieną, kasmetinę respublikinę mokinių savivaldų konferenciją, kurią kasmet stengiamasi tobulinti, naktines labdaros tinklinio varžybas, kurios pritraukia labai daug komandų bei suteikia galimybę padėti pagalbos prašančioms organizacijoms ar asmenims, renginį „Studentas mokiniui, mokinsys studentui“ ir visų labai laukiamą „Metų titulą“. Kaip ir kiekvienų mokslo metų pradžioje Mokinių taryba yra pasiruošusi naujiems iššūkiams, idėjoms bei darbams, kurie padės kurti dar vieningesnę gimnazijos bendruomenę. O šiais mokslo metais Mokinių tarybos komanda balsuodama išrinko bei šiltai priėmė naująją pirmininkę Urtę Virvilaitę: „Aš esu

Urtė, Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos Mokinių tarybos pirmininkė. Mėgstu organizuoti, vesti ir planuoti renginius. Manau, kad Mokinių taryboje galima atskleisti save ir savo sugebėjimus. Esu dėkinga, jog tapau pirmininke ir esu pasiruošusi atiduoti savo duoklę darbuodamasi iš visos širdies.“

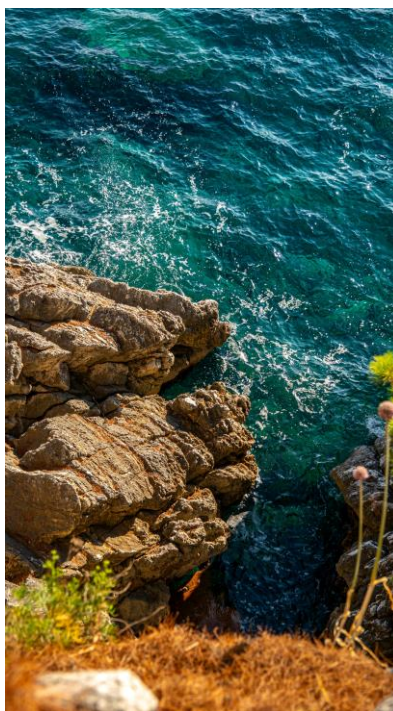
Parengė Jaunųjų žurnalistų būrelio narė Jonė Štreimikytė

NUO RALIO TRASŲ IKI MOKYKLOS RENGINIŲ: KERNIAUS FOTOGRAFIJŲ PASAULIS

Aš esu Kernius Tverkus, o mano pagrindinis pomėgis yra fotografija. Daugiausiai fotografuoju gamtą bei gyvūnus, taip pat mašinas, nes mane labai traukia automobilių sportas (kartingai, ralis, „Formulė 1“). Mokykloje fotografuoti

renginius yra labai įdomi patirtis, nes atsakomybė už visas nuotraukas sukelia net šiek tiek baimės: juk privalau stengtis nesugadinti kadru, nes tų akimirkų vėliau niekaip neatkartosi. Tuo pačiu metu po truputį gilinuosi ir į žmonių fotografiją, nes noriu geriau suprasti, kaip teisingai pasirinkti apšvietimą, kompoziciją bei pagauti tikrą emociją, o mano pagrindinis tikslas nuolat tobulėti ir atlikti tikrai kokybišką darbą.

P.S. Laikraščio pirmajame puslapyje galite išvysti Kerniaus Tverkaus darytą nuotrauką per Mokslo metų pradžios šventę – atkreipkite dėmesį į fotografijos dešiniajame kamputyje esantį ženkluką. Beje, tiek gimnazijos svetainėje, tiek feisbuke dažnai galima pasigėrėti IIC klasės mokinio Kerniaus fotografijomis. Gimnazijos bendruomenė džiaugiasi vaikino įamžintomis įvairiausių renginių akimirkomis.

O kaip pavadintumėte šią Kerniaus Tverkaus užfiksuotą akimirką?

Jurbarko Antano Giedraičio-Giedriaus gimnazijos laikraštis
Leidžia Jaunųjų žurnalistų būrelis
(vadovė Violeta Greičiūnienė)
Adresas: Vydūno g. 15, Jurbarkas
El.versija: www.jurbarkogimnazija.lt
El. paštas: rastine@jurbarkogimnazija.lt